

marksizm2013

18-23 NİSAN İSTANBUL www.marksizm.biz

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 458 ■ 6 Şubat 2013 ■ Fiyatı: 25 krş.

Başbakan darbecileri sokağa salmak istiyor

SEN AFFETSEN DE BİZ AFFETMEYİZ

Halk darbeleri ve darbecileri vicdanında çoktan mahkûm etti. Halktan 'Darbecileri yargılatlık' diye oy isteyen AKP onların serbest bırakılmalarını istiyor.

Tutuksuz yargılanmak üzere sokağa salınarak AKP tarafından aklanmak isteyenler, sıradan devlet memurları değil Türkiye'nin en tehlikeli insanları.

Dört darbenin gerçekleştirildiği, ordunun yönetime el koyması için katliamların, suikastların, provokasyonların yapıldığı bir ülkede 30 yıldır kirli savaşı sür-

düren silahlı güçlerin başında bulunan kişilerin masum olduğunu söylemek, işlenen insanlık suçlarını onaylamaktır.

Erdoğan ve AKP, İlker Başbuğ gibi darbecileri affedebilir. Ama onların yargılanması için 30 yıldır mücadele eden ve yargılanan milyonlar ne darbecileri ne de Erdoğan'ı affeder.

Darbecileri kurtarma ve aklama girişimine karşı sesimizi yükseltmeliyiz.

**BAŞBAKANA AÇIK MEKTUP
SAYFA 2'de**

28 Şubat'ı unutma!

Balyoz darbe planı, 28 Şubat'ı "bin yıl" devam ettirmek isteyenler tarafından yapıldı. Başörtülü öğrencileri polis zoruyla okul kapısından çevirenlerin, insan hakları savunucularına kurşun sıkanların, milyonlarca kişiyi fişleyenlerin aklanmasına izin verme. 28 Şubat bir daha asla!

Başbakan'a açık mektup

Cuntacılarla oynadığımız oyun sadece sizi etkileyecek olsa, bu uyarıyı yapmaya gerek olmayabilirdi. AKP hükümeti 2002 yılının Aralık ayında ilk seçimi kazandıktan beri, bugün artık çok daha net bir şekilde biliyoruz ki, darbelerle örgütlenme girişimlerini hızlandırdı. Komünizm, bölücülük ve şeriatçılık gibi tehditlere misyonerlik tehdidini de ekleyen MGK toplantılarıyla, Karargâh'ta yapılan gizli toplantılarla, kuvvet komutanlarının özel toplantılarıyla, 28 Şubat darbesinin başarıya ulaşmasından aldıkları cüretle, darbelerle çalışmalarını hızlandırdı.

Özellikle AKP liderliğinin Müslüman olmayan azınlıklara ilişkin algısıyla cuntacıların Ermenilere, Rumlara, Yahudilere yönelik algısının ortaklığı nedeniyle, antimisyoner kampanyanın bir ucu AKP hükümetini devirecek kargaşayı tırmandırmayı hedeflese de, cinayetler hükümetin gözü önünde işlendi. Hükümet tedbir almadı, bu cinayetleri engellemedi. Rahip Santoro, Hrant Dink katliamı, Zirve Yayinevi katliamı.

Meclis çatısında kurulan Darbeleri Araştırma Komisyonu, yüzlerce sayfalık bir rapor kaleme aldı. Rapor, devletin darbeci geleneğinin kökenlerini çok geniş bir şekilde yansıtıyor. Aslında bir rapora gerek de yok. Türkiye'nin tüm tarihi, bir darbeler tarihi. Devletin yasal alanın dışındaki yüzünü bilmenize, elinizde Ergenekon ve Balyoz darbe planlarıyla ilgili bilgi ve belgeler olmasına rağmen, bu konuda adım atmadınız. Ta 27 Nisan 2007'de emuhtıra yüzünüzde çarpılncaya kadar, kımıldamadınız.

Ergenekon ve Balyoz davaları 2007 yılında, Hrant Dink'in cezaevinin arkasında yüz binlerce insanın yas tutarak yürümesinden ve emuhtıradan sonra başladı.

Bizler, kozmik odalarda nelelerin gizlendiğini, hangi cinayetlerin, işlemlerin, tehditlerin, uzmanca örgütlenen psikolojik harp oyunlarının hangi "uyuyan hücrelerce" planlandığını zaten biliyoruz. Susurluk, bu dağının görünen yüzüydü. Ergenekon ve Balyoz davasında açığa çıkanlar ilişkiler, yargılanan isimler de bu dağının küçük bir kısmı. MİT'in elinde 2007 yılından beri tuttuğunu yeni öğrendiğimiz Seferberlik Tetkik Kurulu hakkındaki belgeler, bu dağının derinlerinde yatan tehdidin boyutlarını gösteriyor.

Darbe tehdidiyle hesabımızın, hükümetinize yönelip yönelmediğiyle belirlendiğini de en başından beri biliyoruz. Devletle anlaştığınızı, hatta bizzat devlet haline geldiğinizi düşünüyör olabilirsiniz. Tehdit

size yöneldiğinde demokrat, sizin de tehdit olarak gördüklerinize yöneldiğinde baskıcı uygulamaları bir politik enstrüman olarak kullanacak kadar nobran olduğunuzu da biliyoruz. Darbecilerle mücadele edin size havale edilemeyecek kadar ciddi bir iş olduğunu da biliyoruz. Bu yüzden, Balyozcular hakkında suç duyurusunda bulunduk. Bu yüzden, 12 Eylül referandumunda "Yetmez ama Evet" dedik ve bu yüzden, darbelerle, Ergenekon'a, cuntacılar, Hrant'ın katillerini besleyen derin karanlığa karşı sokaklara çıktık.

Son dönemde önce 28 Şubat soruşturmasını engellemeye çalıştınız. Son haftalarda tutuklu komutanlar hakkında üzüldüğünüzü sık sık vurguluyorsunuz. Komutanların nasıl olur da "Terör örgütü üyesi" olarak suçlandığını soruyorsunuz, hayıflanarak.

Hükümetin Abdullah Öcalan'la görüştüğü ve Kürt sorununda umut veren bir iklimin yeşermeye başladığı bu günlerde, çok tehlikeli bir hayıflanma bu. Bu soruyu Menderes ailesine, Ermenilere, Kürtlere sorarsanız, Kenan Evren döneminde cezaevlerinde öldürülen işçilerin ailelerine sorarsanız size anlatırlar, hem ordu komutanı olup hem de nasıl terörist olunabildiğini.

Umut Kitabevi'ni bombalayan "iyi çocuklara", Yaşar Büyükanıt'a sorarsanız, size cuntacılığın terörle, provokasyonla elele gittiğini kanıtlayan ve bazı paragraflarını diğer Genelkurmay Başkanlarıyla birlikte yazdıkları kitabını verirler. Darbe günlüklerini okuyun, Özden Örnek'in günlüklerini okuyun. Fatih Camiini bombalamayı planlayanlara sorun.

Çevik Bir'in işlediği insanlara, başörtüsü taktığı için işkence gören kadınlara da sorabilirsiniz. 28 Şubat darbesinin mağdurlarına sorabilirsiniz teker teker. Dolayısıyla, aynaya bakıp kendinize de sorabilirsiniz. Bizler demokrasinin kırıntısı için dahi mücadele edeceğiz. Biz tek bir insan bile kirlenmiş savaşta ölmesin diye, barış sürecini, Kürt halkının haklı taleplerinin karşılanması görüşmelerini koşulsuz destekleyeceğiz.

Tam da bu yüzden cuntacıları asla affetmeyeceğiz.

Size de tavsiyemiz bu yöndedir. Darbecileri cesaretlendirmekten vaz geçin. Enerjinizi Hrant Dink'in katillerini öldürmemeye, davanın kamu görevlilerini kapsayan bir şekilde yeniden görülmesine harcayın.

Enerjinizi barış sürecine harcayın.

24 Nisan'da Taksim Meydanı'na!

Samatya'da Ermeni kadınlara yönelik biri ölümlü sonuçlanan sistematik saldırıların sorumluları hala açığa çıkarılmadı. Kamuoyunda oluşan tepkiler üzerine emniyet yetkilileri faillerin yakalanmak üzere olduğunu söylemişti ancak hiçbir yol kat edilmedi.

24 Nisan 1915'te ne olmuştu
Azınlıkları hedef alan ırkçı saldırıları her gün teşhir etmek, ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşı sokağa çıkmak oldukça önemli. Aynı zamanda Türkiye devletinin 1915 Ermeni soykırımını inkâr ederek geçirdiği her gün müslüman olmayan azınlıkların tehdit altında yaşamasına

neden oluyor.

Türkiye devletinin soykırım inkârına son vermesi için üç yıldır olduğu gibi bu 24 Nisan'da da ırkçılık karşıtları olarak sokakta olacağız.

24 Nisan 1915'te ne olmuştu

Bundan 98 yıl önce Ermeni toplumunun önde gelen iki yüz yirmi aydını tutuklanarak bugün Türk-İslam Eserleri Müzesi 1915'te ise merkez cezaevi olarak kullanılan Mehterhane'ye götürüldü. Daha sonra Haydarpaşa Tren İstasyonu'ndan trene bindirilen aydınlardan bir daha

haber alınmadı, çoğunluğu öldürüldü. 1915'te Ermeniler sadece katliama maruz kalmadılar aynı zamanda mallarına, evlerine el konuldu. Gasp edilen malların geri alınması bir kenara dursun soykırımın diillendirilmesi bile suç sayıldı. Türkiye Cumhuriyeti Devleti resmi tarihinde yaklaşık yüz yıldır aynı yalanı tekrarlamakla kalmıyor aynı zamanda katlettiği binlerce gayrimüslimin elinden zorla aldığı varlıkların üzerinde yükseliyor. Soykırım insanlık suçudur, bir daha asla!

Yargının bulamadığı 'örgüt': Özel Harp

'Hrant Dink cinayetinde Ergenekon'u aşan bir yapı ile karşı karşıyayız.' Dink ailesi avukatı Fethiye Çetin'in 2 yıl önce anlattığı, yargının 6 yıl süren davada bulamadığı örgüt, ortaya çıkan yeni belgelerle netleşiyor.

Bu örgütün adı Seferberlik Tetkik Kurulu. 1952'de kurulan bu yapı Özel Kuvvetler Komutanlığı'na bağlı. Özel Kuvvetler ise doğrudan Genelkurmay Başkanlığı'na. 2009'un son günlerinde Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'a suikast girişimi ile yeniden gündeme gelen Seferberlik Tetkik Kurulu, faaliyete geçirildiği sünden itibaren halka karşı savaş yürüttü.

Kurul, 6-7 Eylül 1955'te İstanbul'daki Rumlara ve azınlıklara karşı ırkçı saldırıyı örgütledi. Ardından Kıbrıs'a gitti ve adayı bölmek için Kıbrıslı Türk sendikacılarla ve aydınlara suikastlar yaptı, birçok bombalı saldırı düzenledi.

27 Mayıs ve 12 Mart darbelerini organize eden, 12 Eylül darbesi için gerekli koşulları yaratmak adına birçok suikast, katliam ve provokasyonu üstlenen ve kanlı darbeyi bizzat organize eden yine bu yapıydı.

Bu yapının saldırıları sadece kurşun ve bombalarla gerçekleştirilmedi. Seferberlik Tetkik Kurulu, yürüttüğü psikolojik harple ırkçılığı ve

milliyetçiliği yayarken, gerçek muhaliflere karşı karalama kampanyaları da yürüttü, binlerce kişiyi açık hedef haline getirdi.

Zirve katliamı sanıklarından çıkan yeni gizli dokümanlar, MİT'in meclis komisyonuna yolladığı raporlar ve birçok tanıklık Türkiye halklarına karşı on yıllardır savaş yürüten bu darbeci örgütlenmeye işaret ediyor. Ancak ne yargı ne AKP hükümeti ne de meclis 1970'lerde kontrgerilla olarak anılan bu cinayet şebekesinin üzerine gidiyor.

Seferberlik Tetkik Kurulu çalışmaya devam ettikçe darbe tehdidi ortadan kalkmayacaktır.

Seferberlik Tetkik Odaları'nda, Özel Harp asker-sivil bütün üyelerinin isimleri, işlenen insanlık suçlarının tümününün kayıtları bulunuyor. Kozmik belgeler açıklansın! Tüm Özel Harpçiler teşhir edilip, yargılsın!

CHP'nin tabanı kimlerden oluşuyor?

Cumhuriyet tarihinin inkarcı politikalarının beçiliğini yapan CHP, değiştiği iddia edildiği son dönemde de geleceğinden vazgeçmiyor. Sadece milletvekillerinin statükocu çıkışları değil parti seçmeninin görüşleri de bu durumu doğruluyor.

Çok değil Eylül ayında yapılan anketlere göre CHP seçmeninin yüzde 51.8'i yerel yönetimlerin anadilde eğitim ve kamu hizmeti vermesini yanlış buluyor Türkçe dışında resmi bir dilin olabileceğini düşünen ise yalnızca yüzde 8,9. Ana muhalefet partisinden seçmeninin yüzde 52,9'u anayasada sadece Türk kimliğinin olması gerektiğini savunuyor. Çoğunluğu üniversite mezunu ve yüksek gelirli kesimden oluşan CHP seçmeninin yüzde 59'u BDP'nin kapatılmasını doğru buluyor.

Seçmeninin vekili

CHP seçmeninin partisinden beklediği milliyetçi, statükocu çizgi vekiller tarafından layığıyla temsil ediliyor.

AKP Roboski katliamının üzerine örtmeye çalışırken CHP de suçu "yabancı" ajanlara atarak devleti aklamaya çalışıyor.

CHP'nin Ermeni soykırımıyla ilgili bugünkü görüşleri kanlı geleceğin açık bir devamı niteliğinde. Mesele "milli çıkarlar" olunca düzen partileri tek sestem konuşuyor. Soykırımın inkarı konusunda "hükümeti her türlü faaliyetinde destekleyeceğiz" diyen

Kılıçdaroğlu'nun partisinden Ermeni soykırımı hakkındaki çizgisi Güldal Mumcu'nun özetlediği gibi "Türkiye Cumhuriyeti tarihinde böyle bir şey yoktur" şeklinde.

Seçmeninin yüzde 73'ünün "gericilik-seriat" paranoyasına yaraşır şekilde "kamuda başörtüsünü doğru bulmuyorum" diyen CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu anadilde eğitime de sıcak bakmadığını defalarca dilendirdi. Partisi, faşist MHP ile birlikte anadilde savunma tasarısına da şerh koymuştu.

CHP'nin devletin katliamlarını aklayan tutumu Dersim söz konusu olduğunda da değişmiyor. Genel başkan'a göre "Dersim tarihçilere bırakılmalı".

CHP'den özgürlükçü muhalefet çıkar mı?

Kılıçdaroğlu'nun CHP'nin başkanı oluşundan bu yana kamuoyunu partinin AKP karşısındaki muhalefeti birleştirecek ve temsil edecek bir değişim sürecine girdiğine ve şans verilirse soldan seslenen bir ana muhalefet partisi olabileceğine ikna etmeye çalışan politik söylem, CHP milletvekili Birgül Ayman Güler'in ırkçı ifadeleriyle birlikte tuzla buz oldu. Güler CHP içerisinde ne-i şahsına münhasır bir karakter ya da bir 'sapma' değil. Aslında CHP'nin hiçbir zaman statükoculuktan, resmi ideolojiden, milliyetçilikten, müslüman olmayan azınlığa karşı düşmanlıktan kopmadığının güzel bir örneği.

Dolayısıyla Güler'e 'istifa et' diyerek partiyi 'temizlemeye çalışmak' beyhude bir çaba. Bu çabanın temelinde bugünkü süreci CHP içindeki farklı kanatların çatışması olarak

okumak yatıyor. Ana muhalefet partisinden tabanında özgürlüklerden ve demokrasiden yana bir kanatla statükocu geleneksel kanat arasında bir çatışmanın olduğu tam bir yanılısma. Baykal'ın gidişle birlikte partide değişimin startının verildiğini düşünenler Kılıçdaroğlu'nun parti içindeki politik bir ayrışmanın veya tartışmanın sonucunda gelmiş olduğunu unuttuyorlar.

Kılıçdaroğlu'nun özgürlükten anladığı

2007'deki Cumhuriyet mitinglerinde ordu görevine pankartının arkasında sokağa dökülen CHP'nin bugünkü başkanının özgürlükten anladığı darbeci generallerin yargılanmasına itiraz etmek ve serbest kalmalarını sağlamak, demokrasinin kadroları ise Kürt sorununda savaşçı derinleşen sınırları operasyonlara destek

verip 'milli bütünleşmeyi' korumak. Değişen tek şey Ergenekon'un avukatı olduğunu söyleyen Baykal'ın yerinde Ergenekon'a üye olmak isteyen Kılıçdaroğlu'nun oturuyor olması. CHP'nin Kürt sorununda barış sürecine dair geldiği en radikal nokta hükümete 'kredi' vermek olan Kılıçdaroğlu'nun partisinden ayar yedikten sonra

İmralı görüşmelerini kerhen destekler pozisyona gelmiş olmasının temelinde CHP tabanının partisini, halkların kardeşliği yerine Türk ulusunun, eşitlik yerine 'çağdaşlığın', demokrasi yerine darbeciliğin, özgürlükler yerine devletin kurucu ideolojisinin temel olan kemalizmin ilkelereyi etrafında şekillenen ayrıcalıklı kesimin haklarının kalesi olarak görmesi yatıyor.

İTÜ'lü asistanlar direnerek kazandı

Atamalarının yapıldığı 500 maddesi sebebiyle işten çıkarılan ve uzun süredir direnişen olan asistanlar, YÖK Genel Kurulu önünde yaptıkları iki günlük eylem sonucu taleplerini kısmen kazandı.

Doktorada azami süresi dolan araştırma görevlilerinin ilişkilerinin kesilmesi yönündeki uygulanmanın ortadan kalkmasını ve atılan asistanların işe geri dönmelerini savunarak, Ankara'da YÖK önünde eyleme başlayan araştırma görevlilerine Ankara'daki asistanlar, öğretim üyeleri ve sendikalardan da destek geldi. Karar açıklandıktan sonra YÖK'ün önünü terk etmeyen asistanlar

"Yaşasın asistan dayanışması", "Direne direne kazanacağız", "YÖK gitsin, biz kalıyoruz" sloganları attılar.

Eylem sonucunda YÖK'ten doktora aşamasında olup da azami süre uygulaması yüzünden kadrosu ile ilişkisi kesilmiş araştırma görevlilerinin 30 Haziran 2013 tarihine kadar doktora tezlerini teslim etmeleri durumunda, 2013

yılı sonuna kadar 500 kadrosundaki görevlerine devam edebilecekleri yönünde bir yönetmelik değişikliği yapılabileceği sözü alındı.

Düzenlemeye göre asistanlar, yüksek lisanslarını 3 yıl içinde bitirdikten sonra 6 ay, doktoralarını 6 yıl içinde tamamladıktan sonra ise bir yıl daha görevlerine devam edebilecekler.

haftanın yorumu

Devlet hasta, durumu vahim!

Bu yıl doksana yaşına basacak olan Türkiye Cumhuriyeti devletinin sağlığı ne durumda? Şu son birkaç gün ve hafta yapılan test sonuçlarına bir bakalım.

Yargıtay kadın avukatların başörtüsü ile mahkemeye girebileceği kararı verdi.

Ahmet Türk, Ermeni soykırımı hakkında bir soruya cevaben, Kürtleri kast ederek, televizyonda "Dedelerimizin elleri kanlı, özür dilerim" dedi. Türkiye devletinin de özür dilemesi gerektiğini söyledi.

Başbakan, "İmralı beklentilerimizi karşılama doğrultusunda adım atıyor" dedi. Bir insana bir adanın adıyla hitap etmesinin gülünçlüğü bir yana, Türkiye Cumhuriyeti devleti ve hükümeti merkez medyanın hâlâ "teröristbaşı" diye söz ettiği kişiyle açık açık görüşüyor, müzakere ediyor, birlikte yol haritaları çiziyor.

Hürriyet gazetesi tutuksuz yargılanan bir tümgeneralin yurtdışına çıkışı yasağı olduğundan yakınıyor, "Ya savaş çıkarsa" diye feryat ediyor. Üst düzey subayların önemli bir kısmı cezaevinde olduğu için Başbakan bile "Savaşa girsek ne halt ederiz?" diye kaygılanıyor!

Bu testler o kadar çok oldu ki, Türkiye televizyonundaki hastane dizilerine benziyor.

Ve bütün testler aynı teşhise yol açıyor: "Hastanın durumu vahim. Resmî ideolojisi iflas etti ve kendini yenileyemiyor".

Bu hasta devletin kuruluş ideolojisi, doksana yıldır toplumsal cimento görevi gören resmî ideoloji, on beş yıldır çatırdayor. Her bir unsur sorgulanıyor, sorgulanan her unsur çorap söküğü gibi başka unsurlardan da sorgulanmasına, reddedilmesine yol açıyor.

Son birkaç gün ve haftanın yukarıda verdiğim küçük örnekleri Kemalizm'in en kutsal dokunulmazlarına artık ne kadar sık dokunulduğunu gösteriyor. Devletin bütün kuruluş ilkelere var bu örneklerde: Türkiye Türklerindir, Kürt yoktur, Ermeni Soykırımı yoktur, dindarlar ancak evlerinde dindar olabilir, ordu bu milletin koruyucusudur ve dokunulmazdır.

Resmî ideolojinin kırılması, toplumsal tabanının ortadan kalkması bu devleti öldürmez. Ama zayıf düşürür.

Her türlü muhalefetin önünü açar.

Çok daha köklü değişiklikler isteyen herkesin işini kolaylaştırır.

Her zaman farkında olamıyoruz, ama değişime çok açık, çok heyecanlı bir dönemde yaşıyoruz.

Roni Margulies

Artık barış gelsin

Herkes barış diyor. Farklı görüş ve toplumsal kesimlerden milyonlarca insan, 30 yıldır süren savaşın bitmesini istiyor. Kan ve baskıyla geçen 90 yılın sonunda Kürtlerin haklarının tanınmasıyla gelecek onurlu bir barış sadece akan kanı durdurmakla kalmayacak, ırkçılığın ve darbeciliğin beslediği bataklığı da kurutacaktır. Savaşa harcanan trilyonlarca lira yoksulluğu yok etmek için kullanılabilir. Barışa hep birlikte sahip çıkalım, bir an önce gelmesi için kolları sıvayalım. Sen de barış için bir şeyler yapmak istiyorsan bizi ara: 0536 8888 367

TÜRKAN ŞORAY: "Sağduyu, sabır ve hoşgörüsüyle barışı başaracağımıza inanıyorum. Artık barış gelsin. Herkes kucaklaşsın"

MÜJDE AR: "Barış olmalı ve Kürtlerin bütün hakları verilmeli. Anadilde eğitimi gayet tabii destekliyorum. Ben de anadilimde eğitim yapmak istiyorum. Ne demek yapma... Ben bunun bölünme değil aksine bütünleştirici olduğunu düşünüyorum."

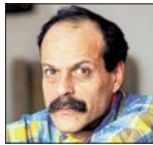
AYŞEN GRUDA: "Neyin ispatı ve kavgası içindeyiz. O Kürt çocukları da anne, baba kuzusu. Küçük hesaplar yüzünden iki tarafta ölüyor. Dövüşe dövüşe değil masa başında konuşa konuşa halletmemiz gerekiyor."

İBRAHİM TATLİSES: "Ben savaşa karşıyım ve ülkemde barış istiyorum, yıllardır süren acıların son bulmasını istiyorum."

ÜMİT İZMEN: Bu barış süreci iki nedenle önemli. 1. Objektif koşullar nedeniyle, kalıcı, nihai, onurlu bir barışın önkoşulları çok fazla ve çok sayıda faktörün bir araya gelmesi gerekir. Şu anda bu koşul oluştu mu bilemem ama geçmişe oranla çok yakınız. Yurt içinde ve bölgede dinamiklere baktığımızda barışın koşullarına çok yaklaşmış durumdayız. 2. Barışı savunmak her şeyden önce bir vicdani sorumluluk. Her yeni ölüm haberinde, "acaba bu ölümün önlenmesi için üzerime düşen her şeyi yaptım mı?" sorusunu soruyorum. 40 bin ölümün ağırlığı vicdanlarımızda çok büyük bir yer tutuyor. Bu yüzden savunmak gerek barışı. Barış sürecinin gelişmesi Türkiye'nin demokratikleşmesine katkı yapacak.

RONİ MARGULİES: "Vermek zorunda kaldıkları her şey sanki söke söke alınmış değil de kendileri ihvan etmiş gibi anlatacaklar. Türk devletinin ne kadar iyi kalpli, insanlı ve demokrat olduğunu, Kürtlerin aslında bu iyiliği hak etmediğini ama yüce devletin yücelik ettiğini anlatacaklar. Olsun. Masaya otursunlar da, ne anlatırlarsa anlatsınlar."

FERHAT KENTEL: "Bu devlet Hz. İbrahim'i ateşe atan Nemrut gibi davranıyo hep... Çok İbrahim'i ateşe attı. İbrahimleri yakan ateşi söndürmek için damla damla da olsa, su getirmekten, milyonlarca damla su olmaktan başka çaremiz yok..."

AYHAN OGAN: İmralı sürecini çok önemsiyoruz. Bütün yaşananlar ve zamanın ruhu bu sorunun görüşmeler yoluyla, bir anlaşmayla bitirilmesi yönünde herkesi zorluyor. Bundan kaçmaya çalışmak çok mümkün görünmüyor. Bu süreç olumlu bir şekilde sonuçlanacak. Ardından inanılmaz bir değişim olacak ve herkes karlı çıkacak. Bölgede yaşayan tüm halkların, herkesin bu süreçten adalet, hürriyet, hukuk ve refah standartları yükselmiş bir şekilde çıkacağına inanıyorum.

GÜLDEN SÖNMEZ: Barışı savunuyorum. Çünkü insanın mutluluğu adalete bağlı adalete ise barışla mümkündür. BARIŞın insan için hayırlı olan olduğuna inanıyorum"

Marxizm dünyayı hala açıklayabiliyor mu?

Komünist Manifesto'nun kaleme alındığı 1848 yılından beri hemen her yıl, Marksizm'in gününün geçtiği, analizlerinin yanlış olduğu anlatılır.

Her on yılda bir çürüdüğü, aşıldığı ilan edilir.

165 yıl, bir geleneğin aşılığını ve günü açıklamaktan uzak olduğunu kanıtlamaya uğraşmak için çok uzun bir süre. Bu sürenin uzunluğu, Marksizm'in eskidiğini ilan edenlerin tuhaf bir uğraş içinde olduğunu gösteriyor.

Marksizm canlı, dinamik bir dünya görüşü, önermelerinin eskien, günümüze açıklamaktan uzak olan yanları olduğu doğru. Ama aynı şekilde, sürekli gelişen ve tarihin testinden haklılığını kanıtlayarak çıkmasını sağlayan devrimci bir öze sahip bir dünya görüşü olduğu da doğru.

Marksizm bir dogma değil, önermelerinin yanlışlanması potansiyelini de içerdiği için bilimsel olan bir bakış açısı.

Bu bakış açısının temeli, sanıldığı gibi tarihin motorunun sınıflar arasındaki mücadele olduğu tezi değil.

Toplumun doğal ve ekonomik evriminin kapitalistlerle işçiler arasında modern çağa özgü keskin bir sınıf farklılaşmasını ürettiği de değil.

Marksizm, Marks'ın da özellikle vurguladığı gibi, kapitalizmin ilk kez sınıf farklılıklarını ortadan kaldıracak bir toplumsal sınıfı, işçi sınıfını tarih sahnesine ittiğini ve işçi sınıfının kapitalist devlet aygıtını yıkarak, iktidarı kendi demokratik öz yönetim organlarında toparlayan bir siyasal ve sosyal eylemle, sınıfsız bir topluma giden yolun taşlarını döşeyebileceğini anlatır.

Marks ve Engels'in kapitalist üretim sürecini tahlil ederek vardıkları sonuç budur.

2008 yılında çok edici etkileriyle yaşanan küresel kriz; Marksizm eleştirmenlerine "acaba Marks haklı mıydı?" deditirbilir. Bize düşen, bu sorunun burjuvazinin akademisyenlerine ilk kez sorulmadığını, kapitalizmin büyüme dönemlerinde Marksizm'in ölümlü ilan edenlerin, krizin iyice göze battığı dönemlerde "yok öyle değilmiş" demelerinin anlamsız olduğunu, Marksizm'in güncelliğinin sosyal devrimin güncelliğiyle birlikte anlaşılabilirliğini anlatmaktır.

ölüm değil çözüm istiyoruz
DSİP'e üye ol, dünyayı birlikte değiştirelim: 0531 451 62 51 / 0555 637 24 50 www.dsip.org.tr